

Հրատարակի յամէն Հա-
րաթ օր ըստ Կոր Յու մարտի
Յարեկան Կ, Ռու քի 23,
Իստին միայ Ընկերու 500:

ՌԻՍՈՒՄՆ ԸՌՆԱԼ ԶԵՍԵՐԻ ԵՐԶԱՆԻԿ

Ըմենայն ազգային հրա-
տարակու թիւնք ձրիու-
պին:
Առանձին ոգտի աղից-
մունք 2, անայ առ աղի

Հ Ե Ղ Ե Ք Ե Կ Ը Ն Ք

Ե Ր Ը Ր Ը Տ Ե Ը Ն Ը Ն Կ Ե Ր Ո Ւ Թ Ե Ը Ն

Ք Ո Ղ Ո Ք Ո Ղ Ո Ղ, Բ Ո Ր Ո Ր Ո Ղ Ո Ղ Ն Ե Ի Բ Ո Ղ Ո Ր Ի Բ Ո Ղ Ո Ղ Ն Դ Ի Տ Ե Լ Ե Տ Ե

ՀԱՏ. Դ. ԹԻ. III. ԿԸԼԿԸԹԸ 1847 ՍԵՊԵՏԵՐ 25.

Ք Ե Ղ Ե Ք Ե Կ Ը Ն Ք

ԴԸՍՏԻԸՐԸԿՈՒԹԻՒՆ

ՈՐԻՈՐԴԱՅ

ԹԵՐԵԻՍ Ի վերայ բաժանմանց միայ
բողոմք գծազու գայցեն ասելով՝ թէ
ուսումն և հրահանգ օր քաղաքա-
վարեալ ազգի Օրիորդաց չի հար-
կաւոր զի գուք իբրեւ սեղանական յառ-
կու թիւն միայն աղիս Օրիորդաց
համարելով՝ զլուս կարգէք՝ թէ սէտք
են գառախարակութեան նոցա՝ ըստ
որում Հայք են:

Պատասխանեմք, ամենեցուն է հար-
կաւոր Օրիորդաց գառախարակութիւն
բայց ոչ այնքան՝ որքան անուշակ Հայ-
ուհեաց մերոց, Եւ Զանաք ըստ կարե-
ւորին ձեռնարկութեան՝ ապացուցու-
թեամք հաղատուել զայս մեր նորաձե-
գրոցս գլխակարգութիւն:

Եթե՛ գիրք երկրի մերոյ պաշանջէ
զայս, — Դարստ աստուածատունի
Հայաստան, թէսէտի օրհնութեամբ
Ըմենակալին և արտաքուս ձեռացու-

ցանէ մեզ զգրախտին փոփակութեան
Եւ երեւոյ գլխակարգութիւն, ամենապա-
տարուն պաղովք և բերք քն առ հասա-
րակ՝ տակոյն պատեալ գոլով շուրջա-
նակի ի վայրադասուն և յանագու-
րոյն ազգաց արիւնտակերաց՝ ի սկզբունց
յառխանից հետէ՝ թշնամեաց խաղա-
ղութեան, ամենաճնար հանձարոյ և
կենցաղական գիտութեան բնակչաց
պէտս ունիաւ ի պաշտպանութիւն ա-
րահովութեան իւրոյ՝ յերեսաց հանա-
պաղարգեան հրատարակեանց նոցա:
Եւ յայտմ, որպէս և յոյլ ամենայն
մասին, կանայք իմաստունք պիտին
յօղանութիւն և ի խրախոյս կորովի
բնակչաց արանցն իւրեանց ի վանել
և վարել զնոսա, Եւ ուրջ պատէ
զհետիզուս գոռապսցեալն Հողեփեռ-
նէս, և արք Հրէաստանեայք ահա-
հարք և վեհերստք՝ դրօք փակելովք
ճակամաւ ի սուսա սասանեալք՝
անարի խորհրդով զքաղաքն յանձ-
նել խորհէին, Եւ ի՞նչ էր, որ
վառեալ Հայանախորութեամբ զթշ-
նամի Ըմենակալին սասակեաց, և աշ-

խորհի հայրենեաց եղև ազատիչ, ե-
թիւնն զայն թաղարկուածն և իմաստուն աշ-
քին Ստանաէի դուստրն Սերաբեայ:

Ոչ պարմանումք, եթէ ամենք ընդ
հենդն եկեալ հատակ հանցեն և ա-
սկցեն, ուրեմն պարտ է զինուորել ձեզ
զդատերս Հայկազանց յապահովու-
թիւն հայրենեաց ձերաց, և արանց
կենսաբոյի նստել 'ի տան:

Պատասխանեմք թէ սղորմութեամբ
Տեառն զինուորելիք բաղամբ են
Մարտի մերում: Օրիորդաց մերաց
չորիւնն արտաքին պէնք, այլ ներ-
քին ողւոյ արիւթթիւն: որով կա-
րող լինիցին ծնանել, անուցանել և հա-
սուցանել արա քաջս 'ի պաշտպանու-
թիւն հայրենեաց: որով կարացեն 'ի
խառնութիւնս արտերազմաց՝ անխառն
և անխառն զատենա հաւատարմել: ա-
րանց և ողորդանաց իւրեանց աստու-
նին կարեւորքն նպաստ հասուցանել,
պահարանաց և պաշարաց նախատես
և զոյշ լինել, և որ մեծն է հան-
գարտ և լուրջ կող 'ի տան և աղ-
թել առ Մատաթ միսն յաջող-
թեան արտերազմին, քան թէ շին-
թել և ողմիկել զսղիս քաջաց անու-
ղի սղադակօքն իւրեանց: Իւ ահա
այս ամենայն պէտք ունի հրահանգաց
և կրթութեանցն՝ որոյ միմիայն միջոց
է ազգային և հրապարակական գործոյ:
Ասանին դատաւարակութիւնք թէ-
պէտեւ բարեք իցին, բայց ոյնքան որ-
քան 'ի դատարկութենէ պէք 'ի զբա-
ղանս և 'ի գործունէութիւն յարգու-
րիցին, և ոչ աւելի: —

Ասացաք թէ կանանաւ կրթութիւն
կարտի Ազգային դպրոցն, Քանզի
դպրոց, և ոյն ողբայինն է միայն,
որ ուսուցանէ որւոյն քոյն ուսու-
բաց և դատերաց միանդ տունն՝ զբարս,
զենաւորութիւն և զսեպհական յատ-

կութիւնս Ազգիդ: Ոչ ոք կարէ սե-
րել զայն՝ զոր ոչ ետես երբէք և
ոչ յաւա: ազգային դպրոցն է՝ որ ա-
ռուցանէ որւոյն քոյն զլծիտ պատ-
մութիւն Ազգիդ, և միտէ գնասա 'ի
ոէր Հայրենեաց իւրեանց: Աղու-
թիւնն կերպարս պատմութեան, կամ
անկուածոյ բողոք չէ՝ զոր երբ կամ
ողորմութիւն աղանի, և երբ կամ
մերկանայ, այլ ընդ արեան և ընդ
կենաց նորս ունի զանբաժան հաղոր-
դութիւն, և սր լուսանիցի սիբել զազ-
իւր, նախապէս տծէ 'ի վերայ ան-
ձին իւրում, և անարդարութիւն 'ի վե-
րայ բազմախառնակ և բաղմնութեան ծը-
նողաց իւրոյ: Ազգային դպրոցն է
միայն, որ ուսուցանէ նմա պաշտ-
պանութեան իւրեանց: Իւրեանց Հայ-
րենեաց, և զի այն Հայ 'ի ներքոյ
արեգական, որ զլուսնիւնս իւր օձ-
տեալ և քեցեալ յազգային դպրոցոց՝
և յայլազգական սղորդեալ՝ ակնու-
նիցի գնաստ սերտ յազգութեան միջ
պահել, հայրենասէր յորինել, և Ե-
կեղեցւոյ սրբոյ Հնազանդ եղուցանել,
Աւանդ օտարասէր բնաւորութեան մե-
րոյ, և հազմը աւաղ:

Օրինակի վասն, — պէտք դուտեր քում
բարի համարիս ուսանիլ 'ի դպրոց
Ազգիային, նա 'ի Պաղկեային, միւս՝
Եւստակիան, սա 'ի Պարսկական, նա 'ի
Թաւրթատանին, և միւս
մին 'ի Ուստին, Արգ՝ զիցուք թէ
ես (ոյնքան խելագարեալ ոք իցեմ՝
որ առ 'ի վաստ ընդունայնութեան
իմոյ) հանգէս կազմեալ 'ի տանի-
մում, հրաւիրիցեմ զգոտս յընկերակ-
ցութիւն, — Վաստե, լինելոցդ, զի
ես Հայ եմ, և կարգաց ոչխարի և
Ազգի իմում ողւոյ չափ նախա-
ձախնդիր, բայց եկ օն, ցոյց ինձ,
թէ ոք սէր, քի հաճութիւն, և ոք

զօրարձաւ թիւնքն են : զորս փոխարինեցին ինձ այս սրտուտեան աղետունիք 'ի պէտպէս ուսմանս իւրեանց : Գաստխարակեան Նիզդիական կրթութեամբք զՆիզդիացին հաժարանց 'ի դպեալս, և փոխանակ Հայկոյ և Արամայ՝ զԱբիսն և զԱլէքսիան քարոզի, անուանք, որք ոչ երբեք լուսն 'ի Հայս : Գաղղիացին, այսինքն Հայն ուսնալ 'ի միջ Գաղղիացոց՝ կապիօրէն տառաստլով յամենայն 'ի սնտախս խառնէ զարմացումն և զծիծայ : Խառլականն՝ աստատան 'ի քաղցրութիւն բարբառոյն՝ գրեթէ ճագօրէն մնջէ զգիշերն բովանդակ, Գարսիականն՝ դերես քաղէ 'ի ծածկոյթ, և մեկուսի նստեալ զամենեւեան տեսնել՝ անտես կացեալ յամենեւեանց, Թուրքաստանին ծանր և լուրջ նստի՝ որպէս թէ գինիք գատապարաւ թեանն կարգայցի ոք յունկն նորա : Իսկ Ռուսականն՝ զամայր 'ի վերայ սամուրի զանձամբ արկեալ՝ (յաւատ բէշկ մէկոյ քան բամբիշ : Խրատիլակ կնձ՝ քան Տիկին քաղաքաւարի,) միշտ զաչս կասկածողութեան այսր անդր յածեցուցանէ : Սքառ ամենեքին Հայոց դատեքք են, բայց իւրաքանչիւր ոք 'ի նոցանէ Զատաղով ուսման և բարոյից աշխարհին և սողին՝ յորում ուսանն՝ հազիւ հազ գիտեն թէ Հայք իցին, և որ ինչ տմա հաճայական, միշտ նմա զդուելիք են, Արդ առ քեզ ամբաստան գամ Հայկազուն ծնող, ասոն ինձ, ճիւղ զուարճութիւն է՝ զոր ես քաղել կարեմ յայսպիսի աղգային ընկերակցութենէ քաղաքաւարեալ և քաջութեալ տիկնայս :

Բօիցես—“Օ ինչ ասլա, ուրեմն որդիք մեր յայրպիսի լուսաւորեալ աղտոց զարթութենէ և յընկերակցու-

թենէ, 'ի քաջ գրկիցեմք :

Պատասխանեմք սչւ—Այլ փոխանակ զորդիս ձեր 'ի գաղղոցս նոցա առաքելոյ առ 'ի կորուստ սղգութեան և կրօնի իւրեանց, ամէք ուսուցիչս լեզուաց նոցա 'ի դպրոցս ձեր, և այնպէս կրթեցէք զուստերս և զբարեւորս ձեր՝ յուսումն լեզուաց, ծիտից և սովորութեանցն, առանց դրուսի իւրեանցն մասացուցանելոյ :

Հարսնալի :

Կ Ը Լ Կ Ը Թ Ը

ՄԱՐԴԱԹԵՐԱԿԱՆ ԶԵՄԱՐԱՆ

Քաջաց և ուսաքնեալց է սկսանել զգործն՝ և յառաջ տանել ընդ ամենայն պատարինս հեանունաց նորա անվերջով համբերութեամբ,—Երբդ անորէնալ աղգային հաստատուեց յայտրիկ՝ ժողովոց 'ի ժողովս գումարէր, հաւանէր՝ հաստատելու և դարձեալ հակառակէր՝ լուծանէր : Ինչէր արդեօք, եթէ ոչ 'ի պակասութենէ միաբանութեան և սիրոյ՝ որ առ ամենայն ինչ զորաւոր :

Յառաջին ժողովան՝ ոսի, հաստատարձ օրակին տշակերտաց ամայ՝ ինն ռուբի, իսկ ձրի ուսանողոց՝ վսնն սնեդեան միայն՝ աճեցաւ թիւն յերկոտասունէ յվեշտասան ռուբիս ամայ : Օհուրք և պաշտպանք երկացուն ևս անհաւանք դտան այսմ, և որպէս լսի թղթեան ևս տարին առ Ասադին Հոգարարձուն, Սատի 'ի 16՝ ամնոյս այսորիկ՝ վերստին ժողով դումարեցաւ, ուր վաւեցաւ օրակին տշակերտաց զինն ռուբիս անխաւաղահել, իսկ զկիսաւորձ սեղանաւորացն, որք լստ մեծի մասին պանդուխտք էին, և սրդիք կարգաւոր-

բայ՝ յետ ընդ յետս հօրովեալ իջու-
ցին յառաջին երկուստաներորդ կենն:

Ի սի նաև՝ թէ ճնողք և պաշտ-
պանք օրականաց ևս արատնջլ բառ-
նան զառաւելութենէ վարժուցն, և
ուպաւնան հանել զմանկունս իւրեանց
'ի Ճեմարանէ Աղգիւս և 'ի դպրոցս
այլոց ազգաց առաքել: Իւրեանց
կամք:—Բայց մեք՝ որ զգիակեղ բեղդը-
ղեալ 'ի դուխ ունիմք յաջուձախ
բոժոց անտի, և ցնդելոյ ցնցողոյն
ոչ ոյնքան ցաւիմք՝ արձակութիւն
խնդրիմք ասել, զի թէ մի և եթ
օտարական լեզու ուր իցէ հինգ, վեց,
կամ ինն ռուբիս ամսոյ, ապաքէն
և երկուք 'ի միասին առեալ՝ զսո-
ղին անեմք և զօտարին միանգամայն՝
դոնէ հաւասարին տրժել պիտին:

Ս՝ եղ թուի, զի եթէ կառախարու-
թիւն Ճեմարանին, գէթ օրինակ ա-
ռեալ, համահաճութեամբ ճնողաց և
պաշտպանաց անէր զոր արար, կամ
գոնէ նախ քան զառնելն հրատարա-
կէր զգիտումն իւր, և զհաւանու-
թիւն նոցա ընդ ունէր՝ այլքան ա-
սուլիւք ոչ յառնէին. այլ ամենե-
քին ուրօրութեամբ զճարեին զչնչին
յաւելումն:

Ս՝ Եւ սակաւ տխրութեամբ լը-
սեմք նաև՝ թէ դիտաւորեալ իցին
ամանք բառնալ յազգային հաստա-
սութենէ յայտմանէ զուսումն ազ-
գային լիզուի, իբր անողխտան հա-
մարելոյ զայն կենցաղավարութեան
փոքրիկ խմբի մերոյ՝ 'ի սփիւսս Հնդ-
կաստանի, և մի միայն զՀնդկաբէնն
ուսուցանել՝ որով կարացցեն զհաց վաս-
տակել:

Բայցաք, և զարձեալ ասեմք,
զի եթէ ճշմարիտ իցէ բանս՝ կարող
են Հնդկնակք այնպիսի դիտաւորու-
թեանց նոր գումար ժողովել և 'ի

ղերայ նորոյ հիման հաստատել զգի-
տումն իւրեանց. այսինքն որիչ այ-
լազգական դպրոց կառուցանել վասն
ազգի իւրեանց: Բայց եթէ կամք
իցեն նոցա հանգսնակութեամբ տ-
մենեան Նախնեաց մերոյ գոյր առ-
նել, խնամ իմն և Հասարակութեան
Ազգի մերոյ՝ 'ի Հնդկաստան՝ ընդու-
նելութիւն կամ թոյլ անդամ տալ,
ՊԱՏՃԱՌ՝ զի մինչ ցարգ ունենայն ՀՈՑ-
ԱԿԱՊ և ԵՐԵՒԵԼԻ ԴՄԻՄԱՎԱՐԷ՝ թէ յա-
տեանս Տէրութիւն, և թէ 'ի գործարանս
վաճառականաց՝ ուսեալք են 'ի դպրոցս
աղգին, իսկ ուսեալքն 'ի դպրոցս
այլոց ազգաց՝ թէ ուր իցեն, կամ
զինչ, կարօտիմք լսել:

Կ. ՀԵՂՈՐԸՆ

Կ. ՀԵՂՈՐԸՆ այր հոյակապ լ'նդ-
ղիացի, բնակի այժմ 'ի Հաւրա՝ յա-
րեմոյից Կամգիսի և մայրաքաղաքիս
այսօրիկ: Որ 'ի միջ բաղմալնըս հր-
տութեանց իւրոյ՝ ակորժելով և զու-
սումն Հայկազնոս բարբառոյ՝ ընկու-
լաւ զԱռնան Բառարան Հ. Ս՝ կը-
տչի Աղգիւսն 'ի Հայ Պարոնէ մի-
ոյ, և 'ի շուրհակալիսն առ նա՝ բառ
առ բառ յիշատակէ զայս ինչ:

“Գաջ պիտեմ՝ զարդ լիզուի ձերում, ոչ միայն
'ի անիս նախկնութեան նորա, այլ յաւետ 'ի սփիւ-
սկզմական ճշմութեանն, ըստ որում Եկեղեցոյ
Քրիստոսի մեծ Աւանդարան և Համառօտ տան,
բարբառ և տրժանիկ առաւել ընդհանուր կրթու-
թեան քան զայժմս տեսանի:—տեղադատ 'ի ճշ-
տութեան իւրում:”

Ետուած 'ի սպաննայն Աղգին
Հրէից բերանով Խոսյեայ Ս՝ արգա-
րէի, ասոց “զգիտասկս ձեր օտորք
կերիցեն,” բայց ոչ ասոց թէ զվաս-
տակս նախնեաց ձերոյ օտորք կե-
րիցեն: Վանգն նոքա թողեալ զՏէր՝

յարէին յատուածս օտար աղջաց , բայց մի թողեալ զաղջ մեր՝ յարեմք յաղջ օտարոսի : Որով յայտ է , զի կամ միք անհարօղադացեալք անորժան համարեմք մեզ զնախնիս մեր , կամ Բարեբաբն զխորդութիւն մեր պատժելով՝ անորժան համարել զմեզ փառաց ամենեւում : Դախնեաց մերոյ , և անէ . Ուզեքն քան արեւմտիկն : Էլեւան աստուածախնայ , և քառասունի ձերոյ , քան որչա քառասունի ձերոյ քառս լեւոնի :

ՄԱԳՐԱՍ

Հայրենոսէր բարեկամ մեր ի Մարթան՝ զի աչաք առ Բարեկամ մեն ,

Յաւելեալ արարածոք ընթեռնում զճանապարհարարութիւն Պարոն Մեղրուդի : Որքան որ յառաջանայ այնքան ևս տնտեսական թուի ինձ իւր տնտեսարարութիւն տնտես և պատմութիւն մասնականաց : Եթէ հին արժանագրութիւն ևս մեծաշնորհ յոյժաց քանից իւրոց՝ աստուէլ արժանաւոր և նախապա լինելէ իւր զրուսթիւնն իմ ցանկացեալ մասան «Սօս և Սոսիլի» յուսամք լի մասացեալ՝ ևս թախմածանք պատմք տնտեսալ զայն :

Հնորդաւորմէ մեզ մասն երրորդ տարեման «Ազգասէր» միտադրելու Գալիլէի տրգարն ջանքերն ողի տղաներստան և ևս յամենայն արտ ցանկամ մեր Պրոգրիս երկար տնտեսութիւն , բարի յաջողած և նախանձնի տնտեսան ի կարգս հրատարակութեանց՝ մասն ծառայելոյ զլոյս զհաւթեան և բարեկանութեան ի մէջ տղոս մերում :

Ի 100 թիւ Ազգասէրից՝ ի ներքոյ «Ընդդէմ» լոյն՝ Հառիմայ Պարոն և Դիւմանի մերայ իստեղով զի անդ թէ այս այն՝ Դիւման է՝ որ ուստու դարբան մեր թարգմանեալ է զՊարմութիւն Եղիշէի Այս բան կարծեմ ուղիղ չէ՝ զի այս Դիւման է Ընդդէմի , որ ի մասն Թաւիզայն՝ որչա անուն է «John H. Newman, B. D. Fellow of Oriel College, Oxford» իմ թարգմանիւն Եղիշէի է Գալման նայն և որա անուն է «Charles Friedrich Newman, of the Royal Academy of Berlin &c.» Սոսայ՝ Professor of Chinese & ի Համալսարանին Բերլինայ , Եթէ աստղիս կարծեմ որ ուղիղ գտնիս իմ աստեղիւն :

Արգանի յիշաւի ընդունիմք զարդարութիւն մեր , որ անզղուշարար զիւրկոսին՝ Դիւմանն ի միասին զանպելով՝

որնցեալք և թրեցաւ մեզ ի պանի բայց խոստովանիմք , զի աստանց մերոյ ի վեր էր ծառքի զայն . ուստի և դարձեալ լուծանիմք զնոսա ի սկզբնատարերս անդր իւրեանց , զՊարմին՝ Փարմի տալով և զԵղիային՝ Եղեայի մերում :

Ի ՈՒՆԵՎՈՒՆԵՅ

Ընդոյ 7 Թուակ ընկաւոր ի բարեկամէ մերմէ զհաւագար :

«ԹՈՒՆԵՅ տաւ ինձ ծանուցանել քեզ զի նորաՀոս քաղաքատեան տեղւոյս ժամանեցաւ աստ ի 22 Օրտոտսի յաւուր կիւրակէի : Օ կիս երեց աւուրց ժամանման արա՝ տէ ցմաքատեան մեր պարոն Դիւմանի Հ. Կամարտաւորն՝ Եթէ յանկոյ դնալ ի մաքսատանն և տնտեսել զնոսանկ մաքսաւորութե տեղւոյս , և անոի կշանկ ի տուն Պարոն Սարգսին Մանուկեան և ըզմէ տան նորա ևս տնտեսել : Պարոն Մաքսատեան տէ , եղիցի ըստ բանի բում Տէր : Դառնայ Բաղաքատեան և Հարցանէ , Եթէ երթայց ի տուն Պարոն Սարգսին , ընկալցի զիս տրեւօք Պարոն Սարգսին ի տուն իւր : Բաէ Պարոն Մաքսատեան , այն Տէր ընկալցի , և այն սիրով մեծաւ : Օ այս առաջադրութիւն Քաղաքատեան երկր Պարոն Հահանդարն առ Հայրն իմ , և այն ինչ լուաւ նա զայս , տէ ցնա , «ոչ միայն որախ եղէց՝ զի եկեաց Դիւմանուցութիւն նորա ի տուն իմ , առ ի զմէ տան իմի տնտեսելոյ՝ այլ բարեհաճութիւն նորա շնորհ մեծ համարեցայց՝ եթէ ճաշից ընդ մեզ ևս , Օ այս լուեալ Բաղաքատեանն ուրախ եղե յոյժ , և յաւուր հեանեալ շաքարման ի 28 Աքսոս չորտա նա ի մաքսատան անդր , և անոի եկին ի տուն

Պարենին ընդ Պատուելուհի կողմ իւրում,
հեծեալ 'ի վերայ փղի, երկուց հին
և նոր Սրապիտայն, Պարոն Սաբ-
սապիտին մերոյ՝ և ընդ ամենայն մեծ
և փոքր իշխանաց իւրոյ, հանդերձ
չորիք հարիւր ծառայիւք և ազախ-
ներք, թող զգնիակիրս՝ գորաշարժո
ղաւրհանգակո, և զգործն՝ սրբ թղ
հրաջանս իւրեանց բարձեալ յաջ և
յահեակ նորա քննմանայն, Օ կնի ող-
ջունեւոյ միմեանց և տեսանելոյ ըստ
հաճոյից դժև տանն բովանդակապէս՝
եղև ժամ՝ ճաշուն, և իբրև նստաք
'ի սիզան, անսեալ Պարոն Սարգ-
սայ ցանկանն ծառաւի, զի ոչ գոյր
անդ բնկելի ինչ զուարթացեցիչ,
քանկև հրաման Ռազաւարին արգե-
լեալ էր դամենայն աղղո արբեցուցիչ
բնկելեաց յազգէն իւրոյ 'ի Բար-
մայից, և առ այս վաղձան և միք
նչ իշխեաք բնկել ցոյն ակներև ա-
սալի նոցա, Սուտի չհանդուրժեալ
Պարենին օյսոյիսի նորատեսիլ սեզա-
նոյ, սր ընդ աջմէ ընկերեալ ունէր
զՊարոն Վրիգոր Յովհաննէս Եր-
բաղեցին քաղաքացի և հինաւոյց
բարեկամ իւր, ասէ անկեհեր սրտիւ
ց' Բաղաբապեանս այսպէս, "Տէր, դուք
գոյով Բաւմայք ոչ իշխէք ըստ օ-
րինաց ձերոց բնկել զազգ ինչ ար-
բեցուցիչ ըմպելեաց, այլ ազգ մեր
գրեալ թէ խաւն ընդ կաթին բնկել
օկսեալ է տնգօտին 'ի ծանկնէ իւր-
մէ, որդէս և գուք 'ի մանկութենէ
ղեման և սուրճաթին ձեր ծառքէք, ան-
դէն ինդ կաղաւրիլ աստամանց ձե-
րոց" Օ այս բուհալ Բաղաբապետին
և այլոց իշխանոց ընդ մեզ բարկե-
լոց, զուարճացեալ սրտիւ սկսան բարձ-
րաձայն և լիաբերան ծիծաղել, և ա-
պա ասէ ցնու, "Պարոն՝ եկեալ եմ
եւ 'ի առն քո, ոչ միայն դասն քո

տեսանել, այլ դժեսս վարուց ձերոց
ևս նկատել, արարէք զոր ինչ և հա-
նոյ իցէ ձեզ, արարէք և մի խղճէք,
զի և ես զկենցողավարութիւն ձեր
տեսից լիւրիս" Յայնժամ հրամայ-
եաց Պարոն Ս. բերել զինի 'ի սե-
ղանն, այլ ոչ զօղի (քրանդ), զի ոչ
կամեցաւ անդք քան զչափն երանել,
և իբրև լցին Հայք զբաժակո իւ-
րեանց, յայնժամ ասէ Հայրն իմ՝
յբաղաքսպետան, "Տէր, բնկեմք զայս
բաժակ 'ի կենդանութի 'Երբին Ս
և հաւթեան Լըբային մերոյ Հաւայոյ,
խնդրելով 'ի վերաւոր ցօղի զորդ-
մութիւն իւր 'ի վերայ Ս և հաւթեան
'Երա, սարով նմա վարել զիշխա-
նութիւն իւր ընդ երկայն աւաւրս և
մնալ երջանիկ ընդ իւրոյիսն հա-
մայն, նստ քաղցրացուցէ ցոխրո
նորա 'ի վերայ Տէրութեան ձերոյ,
և օրքան զոր սոսաւառցի սէր նորա
և գութ 'ի վերայ ձեր, զի և գուք
սիրով և խնամով կառավարեալք զա-
մենեոին զմեզ ընդ քաղցր հովանա-
ւորութեամբ ձերով" Եւ նորա մա-
տուցեալ մեզ զնորհակարութիւն իւր
ըստ արժանւոյն՝ եթէ 'ի գիմոց իւ-
րոց, և թէ 'ի գիմաց Երբին Ս և հա-
թեան, և մեր խնորհեցուցեալ ըզ
զլուխս մեր՝ ասելով "Ծառամ," ար-
բաք, Օ կնի ճաշունս այն ինչ օրն տա-
րաժամեցաւ՝ զի ընդ երեկո էր 'ի ժամ
խնորհեցուցեալ արեղակունն 'ի հարկան
յարեալ Գերազանդութի 'Երա յա-
րեան և ամենայն իշխանքն ընդ նմա
և դարձան 'ի առն իւր՝ ընդ Պատ-
ուելուհեոյն իւրոյ և իշխանոցն ամե-
նից, Եւ սքաւակնեքեան որք էին
թուով անձինք վեց հարիւր, արք
և կանայք առ հասարակ՝ կերին և
արբին 'ի տան Պարոնին, Լատանօր գի-
անլ արժան է զի Գերազանդութիւն

նորա երեւցաւ. մեզ խաչեմ, բռնիրուն
և իրաւարար, և յայսց հանգամանաց
բռնայ բարեաց ոտաւ հաւատամբ ան-
տարակոյս կենցաղաւորել, մեզ ընդ
իշխանութեամբ իւրով անդորրութիւն
և գոհացողական վիճակաւ, ոյր վասն
փառք Պարզեւոյնն մեզ դայնելիս
բազմաբարոյ Քաղաքապետ, Աստ
այնմ և մեք ակնհայտմբ տեսանել ըզ
խնամողական պաշտօնանութիւն նորա
և մայրել մինչև զկատարած իշխա-
նութեան իւրոյ, ըստ որում զարդիս
ընդ տղատ տեսանեմք զայն ամենայն:

Սեպտեմբեր 5. Այսօր Քաղաքա-
պետն բարեհաճեցաւ գնալ տեսա-
նել գնաւակն Յովսէփ ՄԱՆՈՒԿ,
ընդ որում էին փոքր ժամն յօրաց և
ծառայիցն, Սրտապետք իւր և բիւռ
և Սաքապետն և այլ բանի մի իշ-
խանք, իմեպէս կամեցաւ քննարկուի
գնալ պատուաւորութեամբ արձակման
17 թնգանութիւց, սակայն Վերազան-
ցութիւն նորա արդեւ տեսելով, «մի-
քանակ Մանուկն Սաքապետին ծանր
է հիւանդութեամբ, և նաւս հան-
գեալ տան նորա խորտիւնալ գորով,
վասնզաւոր լիցի թերևս նմա գրնդիւն
թնգանութիւն, այլ ես համարիմ ան-
շուշտ պատուեալ զիս այնու:» Յոյս
սակա և մեք խափանեցաք զայն, յայնմ
տուր Յովսէփ ՄԱՆՈՒԿ նաւակն
կարի շքեղաշաք զարդարեալ էր, քան-
զի զարդեալ ունէր զամենայն զբա-
շտիս իւր եւ և իջեաք կախեալ զկայ-
մից իւրոց, և ամենայն նաւաստիք
նորա զընցեալ զհանգընծա մաքուր
և կոցեալ ըստ օրինի Եւրոպացւոց
ի վերայ թիւոց կայմից ի բարձանց:
Օ այս ամենայն տեսեալ նորա և ընդ
նմին իջեալ և մտեալ յամենայն խորշ
և յանկինս նաւուն և զննեալ զայն
ամենայն և գիտեալ նաւ զմաքուր:

Թիւն նաւուն և նաւաստեաց, և զու-
րոյն ուրոյն տեղիս իւրաքանչիւր ի-
րաց կարգաւ զտեղեղց, և գովեաց ըզ
ճէս և զկարողութիւն Թիւն Եւրոպաց-
ւոց: Եւ ի լինել ճաշուն յերրորդ
ժամուն, նստաք ամենեքեան զսեղա-
նովն՝ որոց ոմանք ի վոքրիկ իշխա-
նաց մնացին արասքս մասն անբա-
ւական լինելոյ սեղանոյն ընդունել
զամենայն, և սեղան էր կողմեալ ըստ
սովորութեան Ենգլիացւոց, այլ Քա-
ղաքապետն ստո անդ հայէր տեսա-
նել զննդրեին իւր, այն է՝ զօրինի
խորշեալ ի կերակուր, զոր կոչեմք
լաւ և այլով անուամբ իւնչայ, և իրբն
նչ եգիտ զայն ուրեք և հարց զայն-
մանէ, Պատասխանեաց Պարոն Սա-
քիս, «Տէր, կարգաւորութիւն սոցա
այսն՝ զի զինի ամենայն կերբեաց տա-
բերեն զչաւն:» Եւ Քաղաքապետն
«զայս միմեայն ճէս Եւրոպացւոց ես
նչ ակնարկեմ, քանզի ուտելով զպէս-
պէս իրս և յաղեալ գոյով բոս տ-
մենայնի՝ յայնժամ ձեր այլ մնայ ա-
խորժակ առ ի ճաշակել զչաւն, յայնմ
իւր ես զնչս մեր նախադասեմ,
որ զստաղին զչաւն մատուցանեմք
ի հանդէս:» Օ կիս կերակրաց և
ի ժամ քաղցրութեանց տառաքա-
կեաց Պարոն Ս. բնիկ մասն սղ-
ջութեան Եւրին Վեհութեան Եւ-
րոպայն Բաւմայից, յետ որոյ տա-
րակութեամբն Եւրոպայն Հիւրին
արքայք և մանկնաց Թագուհւոյն Ենգ-
լիացւոց, Հուսկ յետոյ այն ինչ ժամն
էր հինգերորդ երկկայեան՝ իջաք ի
նաւէն և զնացաք ի տուն մեր, ու-
րանօր ընկալաք զբաժնի մի լիւնի ա-
պա տաանձնացան ամենեքեան բա-
ւարտեալք ըստ ամենայնի: Յայնմ
ժամանակի և ամենայն ծառայք Քա-
ղաքապետին եկեալ էին Տեսուն իւ-

բեանց ընդ տառն . որք առեալ զնա
տարան ըստ աստուածեան իւրեանց
'ի տուն իւր անդր :

Հոգնաց թղթաբերն եւսա ի 14
ամսոյ և երբ միզ զհաւալ ընտրու-
թեան ի արդ Ղ. Լ. Բաւարց ի կուսա-
կալու թիւն համօրէն Հոգնացանի .
տաի 'տակ' թիւ ի արդ Հարգեան՝ յորէ
մտից իւրոց այսր՝ զբարեալ 'ի գին-
ուորական մեծաւորութիւնս իւր, կա-
րօս մնաց վայելլու թեան բերց մշտա-
մառն եղբայր Վ. անգիսի, ուստի և
բազմօք թախանձէր զմի միայն ամ-
մի ևս . զի զամբ և զմեանսս կե-
րկցէ : Բայց Առեան Առաջնորդաց
որք յաւ. տ զմեծացուցիչ սահմա-
նացն կամին՝ քան զՊ' Ե. Ե. յիւրեանի
վախեցան ասի յԱռեան, և 'ի խաւա-
րային դօրաց 'տալս : Ս. ասի և Ս.
գիտեաց 'ման յորդոր լինին չուանել
զմեանսս Հոգնաց . զի մի իւրեւ ըլ-
լուտաւ Ավրիկէի մասացուցիչ սմն
զհայրենիս իւր ընտրել յաւեալ գնան-
դիւտ : Իսկ ամբ տանն՝ բնութեամբ
ընթէ և զծնրոյ արխն վտօթարէ :

ՀԱՐԱՐԱՆԱԿԱՆԻ

Սերէի՝ Վերաբեալու Արգասի
Իրաւունք—'ի Կալեան Սեպ. 21.

ՈՒՐԱՆ ԵՏ Զան Բացողայտաւեանն
որ երեւոյս յԱրգասիի յէր՝ յանցեալ
լաւաբի՝ յաղագի Սանդրէի լեզու-
նարգմանեալ 'Արամ և Արարա' ան-
ունին . որ Բեղեալ լիարխաւորի առա-
ւել մէնդ-բեանց՝ ան զոր գրէն, առնոյն
հանելով հաւանեցողանել զԱրեալեան
Բանգալի Բարեհոնն որ գլխովին խոսո-
րէ յոսո-ցանելն զլեզու Սանդրէի Գոլ-
լեզու 'Արեան' տեմ որ անունն 'Արամ'

'ի Սանդրէի 'Արամ' խոսարեւել լուան
ինչ մէնդ-բեան . որք գրանի Բաւա 'Ա-
րամ' : Առեալ իւրեան Արարա՝ լեզու
Սանդրէի Արարա, լուան ինչ խոս-
հարգ : և յՈՐ Բաւարան Գրանի : Ղ.
լեզու նոյն Գոլ Բաւա ՊԱՐԻՍ Արեմ .
որ նշանակէ առաջին, նախին : Ղ. Բաւ-
արա այն Բաւա լեզու մէնդ յԱրամ :
Եւ զԱրարա գրէ Արարա, յոյսմ ևս
սխալն : Զանգի 'ի լեզու Սանդրէի, Ա-
րարա Բաւա ոչ Գոլ նշանակեալ : Բաւա
ՊԱՐԻՍ Արարա, որ նշանակէ Գե-
ծեալ 'ի լեզու . ուրեմն Արարանն ուս-
տի է խոսանի լեզուն Արարա : Թո-
ղեալ զայն՝ Հայն, Հրեայն, Արաւայն
և այլ ուղիք՝ որպէս գրեն, գրենք համ-
բեանն հանձնէ լարեն զայն 'ի Բարեաւա-
նարեանց : ԶԵ՛ որք առաջին ուրեմն
Բե Բարեանիւրք 'Արեան խոսն լե-
զու : Բանգալի խոսարեւեալ Բարե-
հոնն մեր . յաւամ այն՝ ունի հաւանալ
որ մէնդ-բեան Բաւարցն խոսող սխալ էր,
որով ոչ Բարե լինել Սանդրէի լեզու-
'Արեան : Գրեմն ոչ ոչ 'ի Ղ. Բաւան և
ոչ 'ի Բաւարա Բանգալիոյ և մերն Բ-
նարաւոյն Հանգիայ Գոլ պարա-թեան
պարանին 'Արեան, ոչ Բոլ ևս գրանի Բ-
Բե պարանն 'Արեանն 'ի լեզու լեզուն
Արարա 'ի Հայարան, Բե ոչ :

Հրամանոյ Խ. Ե. Ս :

ՏՆԱՅԻՆ ԼՈՒՐ

ՍԵՂ

Սեպտեմբ. 17

Օրհորք Կոստանիկէ Ս. Յ. Աղաթ ի հոսանի 6 ա-
մաց, 9 ամաց, և 12 առաջ :

'ԵՍՏՈՐԱՆ ԱՐԱՐԱՆԻՆ ԲԱՎԱՐԱՆԻՆ
Ս. Ի. Թաւալեանի Վերաբեալու